

Spørgsmålet er bare: Hvor længe kan børnene bo under de vilkår, selv om forældrene kan få lov at koge et æg om morgenen? Hvor længe kan vi tilbyde børnene de vilkår? Kan det være et helt barneliv? Vil ministeren acceptere det?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det skal jo gerne være så kort tid som overhovedet muligt. Det er derfor, at denne regering netop har sikret – modsat den tidligere SR-regering – at sagsbehandlingstiderne er nogle helt andre og er meget kortere, så man ikke går og venter på en afgørelse, så man ikke går og venter på: Hvad er min fremtid? Er den her i landet, eller hvad kommer der til at ske? Det er jo det, der er det afgørende. Vi har sikret, – som jeg mener er det vigtigste – at man hurtigt får afklaret sin ansøgning om asyl, og derfra, hvis man får asyl, så er det jo hurtigt ud i en kommune for at få startet tilværelsen i Danmark.

Ellers så er sporet altså omvendt. Hvis man har fået afslag på asyl, handler det om, at man skal forberede sin hjemrejse. Det vil vi gerne hjælpe med, og det ville være meget modsatrettede signaler at sende – jeg er helt enig i forhold til den forrige debat og helt enig med den konservative ordfører, fru Henriette Kjær – ved at man giver et signal om, at du har fået afslag på asyl, og et andet om, at nu bliver du så integreret ude i et dansk lokalsamfund.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil igen gerne rose ministeren og regeringen for at blive klogere, og det er jo en ærlig sag at sige: Nej, det viste sig, at det ikke var særlig effektivt at forsøge at ryge folk ud af centrene ved at behandle dem dårligt, ved at tage deres helt basale ret til i familiens skød at lave deres eget måltid mad og ved at give dem nogle mindre ordentlige boforhold. Det diskuterede vi indest her i Folketingssalen sidste forår, og da kunne det ikke komme på tale. Nu er man vendt på en tallerken. Det synes jeg er ganske udmærket.

Men vilkårene og det, ministeren bør tage ansvaret for, er, at 233 børn pr. 1. maj 2006 havde boet mere end 4 år på et asylcenter. Og der må ministeren jo tage ansvaret for børnene og give et svar i dag: Hvis ikke vores forslag om højst 6 måneder er godt, hvor går ministerens grænse så? Hvor længe kan man tilbyde de her børn at

bo på et asylcenter, også selv om forældrene selv kan få lov at lave mad?

Det er det svar, der blafrer i vinden. Det er det svære svar, og det er det, som regeringen hele tiden dukker sig for at give.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg er selvfølgelig glad for rosen fra Det Radikale Venstre, men æren tilkommer ikke de beslutningsforslag, der er fremsat her. Det er jo heller ikke rigtig i forhold til at lave mad, at udsagnet fra mig har været, at det ikke kan komme på tale. Det er sådan set mig og regeringen, der har taget initiativ til at indføre det på Avnstrup, og det gjorde vi, fordi vi gerne ville se, hvordan det kunne fungere. Nu har vi set, at det fungerer godt, og derfor indfører vi det nu også på Sandholm.

Jeg synes også, at det er meget ulykkeligt, at der er børn, der bor mange år på asylcentre, og derfor bliver der gjort meget for at tage hånd om børnenes situation. Og jeg er sådan set meget glad for den SFI-rapport, som blev lavet sidste år, som jo siger, at undervisningstilbuddene er gode, sundhedsbehandlingstilbuddene og de andre aktiviteter til børnene er gode. Og nu har vi rammerne og mulighederne for også at sikre, at børnefamilier kan få to værelser, og det er jeg rigtig glad for at vi nu får mulighed for også at sikre. Så der bliver taget rigtig godt hånd om de børn, indtil de rejser hjem igen.

Kl. 14.15

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Vi kan så fælles glæde os over, at det pres og den offentlige opmærksomhed, der har været på det her område, har ført til nogle resultater.

Men tilbage står jo så, hvad der er regeringens syn på, hvordan folk bliver bedst egnede til at klare sig i deres hjemland. Der er i hvert fald en stor forskel, tror jeg. Men kan ministeren ikke se, at hvis man skal tilbage til et eller andet land – det land man kommer fra, er flygtet fra, men hvor forholdene nu er i orden, og man skal tilbage – så vil det være en fordel, at man er så vel-fungerende som muligt, at ens familie er så vel-fungerende som muligt, at ens børn er så velfungerende som muligt. Og er ministeren ikke enig i, at alt, hvad vi ved, al dokumentation siger, at hvis du lever en så almindelig tilværelse som muligt i Danmark – altså, uden for lejrene, også